

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 35. 044/2013/5. szám

*A Kúria a Döbrössyné dr. Seres Ilona ügyvéd (cím) által képviselt **Felperes** (felperes címe) felperesnek, az Ivanovits Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Ivanovits Andrea ügyvéd, **cím**) által képviselt Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Vidékfejlesztési Támogatások Igazgatósága (1097 Budapest, Soroksári út 22-24.) alperes ellen, támogatási ügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perben a Szegedi Törvényszék 2012. szeptember 27. napján kelt 3.K.21.590/2012/4. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi*

ítéletet:

A Kúria a Szegedi Törvényszék 3.K.21.590/2012/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felperes 2011. augusztus 1. napján támogatás iránti kérelmet nyújtott be az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a turisztikai tevékenységek ösztönzéséhez 2011-től nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 44/2011. (V. 26.) VM rendelet (a továbbiakban: VM rendelet) alapján. Az alperes 2012. február 8. napján kelt 210/0601/11/12/2011. számú határozatával a felperes kérelmét forráshiány miatt elutasította. Határozatának indokolásában megállapította, hogy a rangsorolás alapján a felperes pályázata 112 szakmai pontban részesült a megszerezhető maximális 160 pontból, míg a támogatás megítéléshez szükséges minimum ponthatár az Irányító Hatóság Közleménye szerint 118 pont. A támogatási kérelem pontozásának részletezését a határozat melléklete tartalmazta. Az alperes határozatát a mezőgazdasági agrár-vidékfejlesztés, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvényre (a továbbiakban: MVH törvény) és a VM rendeletre alapította, a

határozat elleni fellebbezési jogot az MVH törvény 56.§ (1) bekezdés b) pontja alapján kizárta.

Az alperes 2012. június 11. napján kelt 210/0601/11/17/2011. számú határozatával a 210/0601/11/12/2011. számú határozatát akként módosította, hogy a támogatási kérelem mellékleteként benyújtott üzleti terv III. Piacelemzés és értékesítés fejezetének értékelésénél az elérhető maximális pontszámot 6 pont helyett 7 pontban állapította meg, így a támogatási kérelem összes pontszáma ... pont lett.

A felperes keresetet nyújtott be alperes mindkét határozata ellen, melyben azok megváltoztatását és a támogatási kérelemnek történő helyt adást kérte. Keresetében azt állította, hogy a határozat azért jogszabálysértő, mert a támogatási kérelemben foglaltak nem a VM rendelet alapján kerültek elbírálásra, a megállapított pontszám nem helytálló, mivel a pontszámok 5 szempont esetében helytelenül kerültek megállapításra.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével az alperesi határozatokat hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. Ítéletében megállapította, hogy a felperesi kérelem elutasítására nem forráshiány, hanem az alacsony szakmai pontszám miatt került sor; az alperes ugyanis határozatában azt állapította meg, hogy az elérhető 160 szakmai pontszámból a felperes ... szakmai pontszámot ért el, ugyanakkor az IH Közleményben meghatározott minimum pontszám figyelembevételével a támogatás alsó határaként 118 pontszám elérése volt szükséges. Megállapította, hogy az alperes jogszabálysértő módon nem jelölte meg, hogy az IH Közleményben meghatározott minimum szakmai pontszámot milyen jogszabályhelyre alapította, továbbá, hogy az alperes határozatában arra sem tért ki, hogy mely szempontok alapján döntött és nem rögzítette azt sem, hogy az MVH törvény 32.§ (1) bekezdése értelmében milyen rangsor alapján, hogyan határozta meg, mely pontrendszer alapulvételével. Mindezek alapján az a körülmény, hogy az alperes a felperes jogorvoslati jogát forráshiányra hivatkozással, az MVH törvény 56.§ (1) bekezdés b) pontja alapján kizárta, olyan súlyos eljárási jogszabálysértés, amely az ügy érdemére kihatott. Ítéletében megállapította továbbá, hogy az alperes az indokolási kötelezettségének nem tett eleget, hiszen a felperes által, hogy a szakmai pontszámok nem megfelelő megállapítását vitatta, lényegében az indokolás hiányára utalt. Rögzítette, hogy a felperes pályázati kérelmére vonatkozóan az alperes az elutasító határozatában részletes indokolást nem adott, csak a határozat mellékletét képező táblázathoz fűzött némely esetben pár soros választ, ugyanakkor azokban az esetekben, ahol az adható maximális pontszám helyett kevesebb pontot állapított meg, vagy egyáltalán nem adott pontot, részletes indokait nem fejtette ki. Az új eljárásra előírta, hogy az alperesnek részletesen meg kell indokolnia a határozatát, illetőleg az ellen fellebbezési jogot kell biztosítania.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. Az MVH törvény 14.§ (1) bekezdés ce) pontja alapján azt állította, hogy mivel az irányító hatósági jogkör gyakorlója a miniszter, az alperesi hatóság az IH Közleményben meghatározott pontszám alapul vételével megfelelően bírálta el a beérkező kérelmeket, az alperesnek erre figyelemmel nem kell megjelölnie, hogy az IH Közleményben meghatározott minimum szakmai pontszámot milyen jogszabályhelyre alapította. Felülvizsgálati kérelmében arra is hivatkozott, hogy az MVH törvény 32.§ (1) bekezdés c) pontja alapján a jogcímre rendelkezésre álló forrás figyelembevételével, rangsor állításával kerültek elbírálásra a támogatási kérelmek, így jogszabálysértő az ítélet azon megállapítása, mely szerint a kérelem elutasítását nem a forráshiány, hanem az alacsony pontszám eredményezte. Ebből következően jogszabálysértő az ítélet azon

rendelkezése, mely szerint a felperes számára fellebbezési jog biztosítása szükséges, ugyanis az MVH törvény 56.§ (1) bekezdés b) pontja értelmében, amennyiben a kérelem forráshiány miatt kerül elutasításra, fellebbezés benyújtásának nincs helye.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Álláspontja szerint támogatási kérelme az alacsony pontszám miatt került elutasításra és nem forráshiány miatt. Kiemelte, hogy az értékelési szempontokat az alperesi határozat indokolása nem tartalmazza. Végül utalt arra, hogy az alperesi határozat nem jelölte meg, hogy milyen jogszabályi rendelkezés alapján kell az IH Közleményben meghatározott minimális pontszámot el nem érő pályázatokat forráshiány miatt elutasítani, emiatt a fellebbezési jog kizárása jogszabálysértő volt.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben vizsgálva azt állapította meg, hogy az alperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria mindenekelőtt rögzíti, hogy sem az MVH törvény, sem a perbeli támogatási kérelemre részletesebb eljárési szabályokat megállapító VM rendelet nem határozza meg a forráshiány fogalmát, továbbá azt sem, hogy valamely támogatási kérelem milyen okokból kerülhet elutasításra. A VM rendelet két esetben teszi kötelezővé a támogatási kérelem elutasítását (14.§ (3) bekezdés), melyek azonban a perbeli esetben nem merültek fel.

Helyesen hivatkozott arra az alperes felülvizsgálati kérelmében, hogy a VM rendelet 14.§ (1) bekezdése és az MVH törvény 32.§ (1) bekezdés c) pontja folytán a felperes támogatási kérelmét rangsor állításával kellett elbírálni, ahogyan arra is, hogy tévesen hiányolta az elsőfokú bíróság ítéletében a IH Közleményben meghatározott minimum szakmai pontszám jogszabályi alapját, az MVH törvény 14.§ (1) bekezdés ce) pontja alapján arról ugyanis a miniszter, mint az irányító hatósági jogkör gyakorlója közleményt ad ki.

Helytállón állapította meg az elsőfokú bíróság az elé tárt indokok alapján, hogy a felperes fellebbezési jogának korlátozására jogszabálysértő módon került sor, ugyanis a forráshiány miatti elutasítás nem azonos az alacsony pontszám miatti elutasítással. Az MVH törvény 38.§ (7) bekezdése alapján megállapítható, hogy a forráshiány az alacsony pontszámmal szemben azt jelenti, hogy nem minden, az IH Közlemény szerinti minimum pontszámot elérő pályázat támogatható, az ilyen pályázatokról csak a rendelkezésre álló jogosultsági keretekre tekintettel hozható döntés. A törvény indokolása is megerősíti, hogy az MVH törvény 38.§ (7) bekezdéssel történő kiegészítésére azért volt szükség, hogy minden intézkedés esetében egyértelművé váljon, hogy az intézkedésekhez rendelt, előre meghatározott mértékű költségvetési forrás korlátozza azt, hogy minden, szabályszerű kérelmet benyújtó ügyfél támogatáshoz jusson, ugyanis a nem folyamatos kérelembírálat esetén a rangsorba állítást követően oszthatóak fel csak a keretek. Forráshiány miatti elutasításra ebből eredően csak a szabályszerű, minimum pontszámot elérő, rangsorolt pályázatok esetében kerülhet sor.

Márpedig a rendelkezésre álló iratok alapján az volt megállapítható, hogy a perbeli esetben a felperes támogatási kérelme az IH Közlemény szerinti minimum pontszámot nem érte el, ugyanis a felperes támogatási kérelme - az alperes módosító határozatával együtt - ... pontszámot ért el, az IH Közleménnyel megállapított minimum pontszám pedig 118 volt, következésképpen a felperes támogatási kérelmének elutasítására nem forráshiány, hanem alacsony pontszám miatt került sor.

A jogerős ítélet indokolásának fentiek szerinti pontosítása mellett az elsőfokú bíróság az elé tárt adatok alapján helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes támogatási kérelme nem forráshiány, hanem alacsony pontszám miatt került elutasításra.

Minderre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott okokból, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes a Pp. 270.§ (1) bekezdésének rendelkezése folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperesnek a felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségét, melynek összegét a Kúria a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdései alapján állapította meg.

Az alperes illetékmentessége okán a felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14.§-a alapján állam viseli.

Budapest, 2013. május 22.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Bögös Fruzsina s.k. előadó bíró, Dr. Rothermel Erika s.k. bíró